

*Історія чудесна,
як і сама ікона*

Зібрала і упорядкувала: с. Оксана-Софія Вашур, СНДМ

Переклад: Анна Філь

Коректа: Уршуля Боднар

Консультації: о. Павло Поточний

Проект обкладинки: с. Оксана-Софія Вашур, СНДМ

На обкладинці:

Папа Франциск перед іконою «Милосердя Двері» **фото**

„Історія чудесна, як і сама ікона” слова о.митрата Богдана Степана

© с. Оксана-Софія Вашур, СНДМ

© Сестри Служебниці Непорочної Діви Марії

*Історія чудесна,
як і сама ікона*

Перемишль 2016

Дорогі Читачі!

У Ваших руках цікава книжка про надзвичайні події: як чудотворна ікона «Милосердя Двері» з міста Ярослав (Польща) опинилася на площі перед базилікою св. Петра у Ватикані на урочистому відкритті Надзвичайного Святого Року Милосердя 8 грудня 2015 року та під час загальної аудієнції у середу 9 грудня 2015 року.

З великою радістю заохочую Вас відкрити для себе, якими дорогами чудотворна ікона «Милосердя Двері» подорожувала, щоб постати перед світом та пригадати, що Матір Божа є дверима до Милосердного Ісуса.

Ця подорож чудотворної ікони почалася в Аргентині, де юнак Хорхе Маріо Бергольйо, теперішній Папа Франциск, вперше побачив копію ікони «Милосердя Двері». Про це розповів мені Блаженніший Святослав Шевчук, Глава Української Греко-Католицької Церкви, у приватній розмові кілька днів після подій, про які читатимете в цій книжці.

Блаженніший Святослав поділився, як на подяку за реколекції, дані проповідником Папського дому отцем Раньєро Канталамесса, Єпископи з України (УГКЦ та РКЦ) подарували отцеві Канталамессі ікону «Милосердя Двері» та познайомили його з історією цієї ікони. З поверненням додому, отець Канталамесса розповів про ці події Святішому Отцеві. Папа, впізнавши ікону своїх юних років, висловив бажання, щоб вона була присутня на відкритті Надзвичайного Ювілейного Року Божого Милосердя.

При закінченні розповідей про події подорожі ікони до Риму, Блаженніший Святослав висловив прохання, щоб хтось зі сестер Службниць описав цю чудесну історію. Я звернулася з пропозицією Блаженнішого Святослава Шевчука до с. Наталії Маціна, Провінційної Настоятельки ССНДМ Провінції Неустанної Помочі в Польщі щодо можливості реалізації цього задуму. Вона в свою чергу доручила цю справу с. Оксані Ващур, яка доклала неабияких зусиль, щоб ця книжка в короткому часі побачила світ.

Читаючи зібрані свідчення осіб, що брали участь у подорожі чудотворної ікони до Риму, мене наповнили почуття подиву і вдячності, що за такий короткий термін було можливим сповнити прохання Папи Франциска.

Тому, мої слова подяки, насамперед, для Блаженнішого Святослава Шевчука за довір'я у висвітленні цієї події та для ієрархів Перемисько-Варшавської архієпархії, Преосвящених Митрополитів Владики Євгена Поповича і Владики емерита Івана Мартиняка за надані матеріали для написання книжки.

Дякую пану Послу з Польщі при Святому Престолі, Екселенції Пйотру Новіна-Конопка та задіяним у цій справі Департаментам Міністерства культури і національної спадщини в Польщі, адже, завдяки їхнім зусиллям вдалося отримати всі формальні дозволи для перезення цінної ікони з Польщі до Риму.

Складаю подяку Всечеснішим Отцям: о.протосинкелу Богдану Степану, о. Христофору Блажеєвському, пароху Собору Преображення Господнього і опікуну місця почитання ікони

Матері Божої «Милосердя Двері» у Ярославі, а також працівникам Греко-католицької митрополичої консисторії у Перемишлі, що поділилися своїми враженнями.

Сердечно дякую дорогим Сестрам Служебницям: с. Наталії Маціна, Провінційній Настоятельці за готовність допомогти, а с. Оксані Ващур – велике признання за жертвовну працю у зібранні матеріалів та відтворенні цих подій на письмі.

Нехай ця чудесна історія паломництва чудотворної ікони Матері Божої «Милосердя Двері» до Риму буде свідченням того, що немає нічого неможливого у Бога. Якщо наша просьба мила Богові та в нас знаходиться крихта віри, то знайдуться й люди, й засоби для досягнення мети.

с. Тереза Слота, СНДМ
Генеральна Настоятелька

Матеріал для цього видання зібрано в січні і лютому 2016 р.

Гідності і урядові пости названі у цій книжці стосуються грудня 2015р.

Редакція

Розповіді про подорож Ікони
«Милосердя Двері»
до Ватикану

П'ятниця

4 грудня 2015 р. Б.

**Архиєпископ Іван Мартиняк - апостольський
адміністратор Перемисько-Варшавської
Архиєпархії**

Перебував я в клініці в Любліні.

На свято Введення Пресвятої Діви Марії в Храм о год. 11.00 отримав телефон від Блаженнішого Святослава з інформацією, що Його Святість Франциск висловив велике бажання, щоб на відкриття Року Божого Милосердя на площі св. Петра у Римі була присутня Чудотворна Ікона «Милосердя Двері» з церкви Преображення Господнього в Ярославі та очікують моєї згоди.

Зрозумів, що це голос з неба і з радістю погодився на цю благородну пропозицію. Повідомив нового Митрополита Номінанта Євгена, який вже те знав. І хоча було так мало часу, заледве три дні, однак Митрополит Номінант нав'язав усі потрібні зв'язки з Церквою в Римі і з владами Польщі.

Так, що Чудотворна Ікона 7 грудня 2015 р. була в Римі, а 9 грудня Святіший Отець поклав перед нею білу троянду. «Милосердя Двері» сама хотіла бути на очах християнського світу.

Кир Іван Мартиняк

**Отець Христофор Блажеєвський - парох Собору
Преображення Господнього і опікун місця
почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі**

Був я недалеко від храму, подзвонив мені Митрополит Номінант Євген Попович. „*Їдеш до Ватикану, Папа Франциск бажає, щоб Ікона «Милосердя Двері» була на відкритті Року Божого Милосердя*”. Була це п'ятниця - 4 грудня 2015 р. між 15.00 і 16.00 годиною. Перша моя думка, Владика мабуть „не жартує”, сказав що ще подзвонить.

Пішов я перед Ікону «Милосердя Двері», молюся, запитую Матір Божу: „*Як ми поїдемо?*”. Через годину роздзвонилися телефони. Першим подзвонив мені з доручення Архиєпископа Ріно Фісіхелля (Fisichella) о. прелат д-р Кшиштоф Марціянович і питається: „*Які є технічні можливості перевезення Ікони «Милосердя Двері» до Ватикану?*”. Моя відповідь була: „*Потрібно говорити з Митрополитом*”. Набрал я номер телефону п. Ярослава Орловського - директора Музею в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх, яке є власником Ікони «Милосердя Двері». Вперше цю інформацію почув від мене, потім мав дзвінки від офіційних осіб. Почали дзвонити депутати з Підкарпаття. Їх цікавило, яке буде технічне забезпечення виїзду ікони. Біля год 21.00 був дзвінок з Канцелярії Президента Республіки Польща, я відчув несамовитий страх. Опісля подзвонив мені о. канцлер Богдан Степан з Греко-католицької консисторії в Перемишлі, щоб завтра в год. 9.00 приїхати до п. консерватор Гражини Стояк, до її кабінету в Перемишлі.

Цієї ночі важко було заснути, перед очами стояла подорож Ікони до Ватикану.

Мгр Ярослав Орловський - директор Музею в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх

Близько 17:00 год. подзвонив мені о. Христофор Блажеєвський і несміливо запитав про документи, які стосуються Ікони «Милосердя Двері», чи ікону можна демонтувати, вивозити. Я подумав, що отець сам не зовсім знав про що йдеться, тому я відповів: „*Поговоримо в понеділок, все поладимо*”. Отець Христофор знав, що він у справі цієї Ікони не може сам нічого вирішувати. Тоді я почув: „*У понеділок може бути запізно. У вівторок Папа Франциск хоче мати Ікону у Ватикані на урочистому відкритті Року Божого Милосердя*”. Я знаю порядок вивезення ікон - експонатів за кордон. Потрібна згода Міністра культури і національної спадщини, Підкарпатського воєводського реставратора архітектурних пам'яток, багато документів. Це ж підготовка, яка у звичайному порядку триває півроку. Деякі згоди повинні набрати чинності - це триває щонайменше два тижні. Я відповів: „*Подумаю, що можна зробити*”. Отець згадав, що мені може дзвонити реставратор архітектурних пам'яток - п. Гражина Стояк. Так ми закінчили розмову.

Отримав я дзвінок з Міністерства культури і національної спадщини - це була Заступник державного секретаря; почув я цю ж саму новину. Я відповів, що знаю процедури. Сказала

мені, що треба допомогти, щоб це справно зробити. Змістовна розмова тривала півгодини. Під час розмови чув я, що хтось намагається до мене додзвонити. Коли я закінчив розмову, навіть не встиг подивитися хто телефонує. Це була реставратор архітектурних пам'яток з Перемишля п. Гражина Стояк, яку я знаю дуже добре. Зрозумів, що це дійсно правдива інформація, небуденна подія, а для нас завдання для реалізації. Попросила мене приїхати до її офісу в суботу, 5 грудня 2015 р., на год. 9:00. Я подзвонив п. Кристині Кеферлінг, старшому музейному опікунові, історичу, опікуну складів мистецтва у нашому Музею і попросив її поїхати зі мною в суботу до Перемишля. Пані Кристина зітхнула і сказала: „*О Мати...*”.

Хтось дзвонив щохвилини. Останній зв'язок був біля 1:00 вночі. Увесь цей час я розмовляв з різними особами. Ми говорили що робити, як задіяти усі оперативні можливості, складали суботній план дій. Я не міг заснути, практично взагалі не спав. У мені накопичились усі можливі емоції. Думав про те, що буде в суботу. Я найбільше побоювався, чи ми справимося вчасно. Протягом одного дня ми мали зробити щось, що по суті є неможливим. На мою думку, це суперечило простому здоровому глузду.

Д-р Гражина Стояк - реставратор архітектурних пам'яток підкарпатського воєводства у Перемишлі

Першу інформацію, яку я отримала про потребу перевезення Ікони «Милосердя Двері» з Ярослава до Ватикану, передав мені

отець канцлер Перемиської консисторії Богдан Степан. Отець подзвонив мені у п'ятницю 4 грудня 2015 р., після год. 15:00. Спочатку я не повірила, була дуже здивована, тому о. Канцлер передав трубку Митрополитові Номінату Євгенові Поповичу, який підтвердив цю інформацію. Він пояснив мені потребу перевезення Ікони до Ватикану. Я прийняла виклик. Ми домовилися про зустріч у понеділок.

Тим не менше, після год. 16:00 мені потелефонувала п. Генеральний реставратор історичних пам'яток, д-р Магдалена Гавін з Варшави, з Міністерства, яка водночас є віце - міністром, Заступником державного секретаря. Я попередила, що знаю про справу від греко-католицьких священників. Дзвінок від п. Гавін попередив інший дзвінок - від директора Департаменту культури і мистецтва, п. Яцека Домбровського. Я сказала які документи потрібні, який порядок вивезення ікон – експонатів за кордон. Вона спитала про інші потрібні справи. Виявилось, що є п'ятниця пополудні і всі установи вже не працюють. Тоді п. Гавін призначила мене координатором.

Ми знали, що власником Ікони є Музей в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх, тому то відповідна заява мала вийти від власника, а не від греко-католицьких священників. Потім ми знайшли директора Музею, п. Ярослава Орловського, який віддзвонив мені біля 20:00 години. У цей час надійшла також інформація від п. Гавін про те, що всі формальності мають бути полагождені не у понеділок, а вже в суботу.

Перед год. 21:00 подзвонив мені Посол Польщі при Апостольській Столиці Пйотр Новіна-Конопка. Він переживав цілу ситуацію, що лишилося так мало часу, а державні установи

зараз не працюють. Я як координатор з питань вивезення Ікони, вже пізно вечером почала дзвонити моїм працівникам, давала доручення хто має прийти о год. 9:00 до мого офісу.

На 9:00 год. я запросила головного бухгалтера - п. Ванду Ліхач, від забезпечень - п. Катажину Дідух, п. Юзефа Польковського, п. Гражину Незгоду (яка зробила оцінку ікони), працівницю секретаріату, Митрополита Номінанта, отця Канцлера, директора Музею - п. Ярослава Орловського, відповідальну за всі музейні експонати - п. Кристину Кеферлінг, отця Пароха Греко-католицької парафії у Ярославі, директора Музею перемиської землі (нам потрібна була скриня, в яку спакуємо ікону), працівника Митної Служби, директора Охоронного підприємства „Bezpol” (Безпол).

Мгр Аркадій Гіза - працівник Греко-католицької консисторії в Перемишлі

В п'ятницю, 4 грудня 2015 р., о год. 17.00 подзвонив мені Митрополит Номінант Євген Попович з проханням, щоб я прийшов до Консисторії. Запитав мене, чи зможу поїхати до Ватикану з Іконою «Милосердя Двері». Ікону треба було довести до Ватикану на особисте прохання Папи Франциска, на відкриття Року Божого Милосердя, то ж я зразу й погодився.

Залучене у оформлення всіх належних документів для транспорту Ікони за кордон було Міністерство культури і національної спадщини Республіки Польща, відповідні

установи Підкарпатського воєводства, а передусім Консисторія греко-католицької церкви в Перемишлі.

Субота

5 грудня 2015 р. Б.

***Отець Христофор Блажеєвський - парох Собору
Преображення Господнього і опікун місця
почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі***

В суботу поїхав я на зустріч до Перемишля, всіх нас було біля 15 осіб. Мене запитали: „*А де Ікона?*”.

Коли вирішили, що слід зробити для виїзду Ікони до Ватикану, тоді я разом з працівником Музею в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх п. Кристиною Кеферлінг поїхали в Ярослав. Подзвонив я до голови Парафіяльної ради - п. Зенона Скуратко, щоб відкрив церкву і чекав на нас. Приїхав також на моє прохання парафіянин п. Роман Мудрий з Ветлина. В присутності п. Кристини Кеферлінг зняли ми Ікону, загорнули в полотно, яке вона принесла з Музею і перевезли до Перемишля на машині з Консисторії. З нами були також п. Дарій Борович і п. Григорій Борович. Корони зняв я ще в церкві.

Майже до год. 16.00 був я у будинку Підкарпатського воєводського консерватора пам'яток архітектури в Перемишлі. Там йшли всі підготовки, готувалися необхідні документи. Всі ми були так зайняті, захоплені, що й не мали часу і не думали про те, щоб щось з'їсти. Був я присутній, коли вкладали Ікону «Милосердя Двері» до скрині, а опісля завезли на площу перед Консисторією в Перемишлі. Корони поклали в спеціальну коробку і мені доручили їх охорону та щоб були постійно у мене.

Цієї ночі я мало спав. Багато переживань, підготовка до виїзду. Я тільки молився: „*Господи додай мені сили*”.

***Мгр Ярослав Орловський - директор Музею в
Ярославі Кам'яниця Орсеттіх***

На домовлену 9:00 год. ранку, у суботу ми разом із п. Кристиною Кеферлінг прибули до реставратора архітектурних пам'яток д-р Гражини Стояк в кабінеті Підкарпатського воєводського реставратора архітектурних пам'яток у Перемишлі при вул. Ягелонській 29. Тут вже йшла наполеглива праця, заангажованих у справу було біля 15 осіб. Все було так організоване, все функціонувало так, що я донині вражений. І страхування Ікони, охорона, митне оформленням документів. Зразу перед год. 10:00 о. Христофор Блажеєвський - парох і опікун санктуарію, а також п. Кристина Кеферлінг - опікун складів мистецтва в нашому Музею повернулися до Ярослава за Іконою «Милосердя Двері». Ікона могла бути демонтована лише у моїй присутності або визначеного мною працівника та відповідно забезпечена. До них приїхали другою машиною п. Дарій Борович - працівник Греко-католицької консисторії в Перемишлі та його брат Григорій.

У цей час ми працювали над відповідними заявами, дозволами, один одного чекав, щоб передати собі документи. Я весь час мусив бути на місці, тому що установою, яка зверталася з заявою про виїзд Ікони за кордон мав бути її власник - Музей в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх. Від мене чекали допомоги в оформленні документів, надання згоди на виїзд, супровідних листів до Міністерства, до реставратора історичних пам'яток підкарпатського воєводства, до Митної Служби. У кожній

ділянці власнику належить вирішальне слово. Закони є дуже детальними і строгими, якщо йдеться про вивезення експонатів за кордон. Слід дотримуватися всіх вимог. Багато праці було при оцінці вигляду Ікони, тому що треба описати кожен деталь, все зміряти. У цих надзвичайних обставинах виявилось, що все можна виконати за шість годин. У суботу між 9:00 і 15:00 годинами. Це тому, що була спільна ідея, мета, ми знали що робимо і чого хочемо. Всі насправді працювали. Увесь час був з нами Митрополит Номінат Євген Попович, о. Христофор Блажеєвський. Митрополит зробив усе, щоб відкрити всі дороги. Я за ціле життя не зробив стільки дзвінків. Хотіли справитися зі всім. Звісно Міністерство культури та національної спадщини і Генеральний реставратор історичних пам'яток відкрили нам усі „двері”.

Для нас було головним те, що Папа Франциск вибрав саме цю Ікону, яка йому найбільше до душі, можливо вимолвив ласку. Мені важко тепер сказати чому, але вибрав нашу. Це була для нас справа честі - оскільки Папа Франциск хоче нашу Ікону, ми мусимо зробити все, щоб її отримав. І ми це здійснили! Відповідну скриню, буквально за півгодини, роздобула реставратор історичних пам'яток п. Гражина Стояк. Усе відбувалося миттєво. Під час пакування Ікони п. Кристина Кеферлінг пояснювала всім, що можна доторкати, як покласти, як забезпечити. Вона дуже послідовна у своїх діях. Перед 16:00 год. ми роз'їхалися до своїх домів з відчутним задоволенням від добре виконаного завдання.

З огляду на закони було очевидним, що я повинен їхати з Іконою. Власник музейного експонату мусить бути із ним під

час зміни місця його перебування. Я не приховую, що було чимось надзвичайним супроводжувати в подорожі – не просто ікону - але Чудотворну Ікону. Її чудотворність підтвердив буллою Папа Пій VI, ще у XVIII сторіччі.

Вже вдома я відчув хвилювання, якою буде дорога до Ватикану? Як буду їхати? А може на нас нападуть? Я готувався до подорожі і ніч була короткою. Вже з год. 3:00 я не спав.

Д-р Гражина Стояк - реставратор архітектурних пам'яток підкарпатського воєводства у Перемишлі

Після попередніх розмов, на зустрічі в суботу, ми ствердили, що зможемо полагодити усі необхідні формальності. Я попросила директора Музею - п. Ярослава Орловського, працівницю музею - п. Кристину Кеферлінг і отця Пароха, опікуна санктuario у Ярославі, привезти Ікону «Милосердя Двері» до офісу реставратора архітектурних пам'яток у Перемишлі. Демонтаж Ікони з престолу міг відбутися не лише за згодою власника Музею, але й у його присутності, тому що Ікона мала змінити місцезнаходження. Біля 11:00 год. вони повернулися з Іконою.

З моменту коли Ікона до нас прибула, Митрополит Номінант не спускав ока з неї. Працювало 15 осіб, передача інформації між тими особами мала бути миттєва. Як правило, для оформлення такої кількості документів, потрібно півроку. Найбільше проблем ми мали зі страхуванням ікони, тому що усі рішення мусять бути затверджені Варшавою. Директор Музею

перемиської землі у Перемишлі доручив працівникам знайти відповідну скриню. Скриня мусила бути дерев'яна, обкладена всередині губкою (для амортизації), вентилявана.

Непереоціненою була робота п. Юзефа Польковського, який займався справою забезпечення Ікони. За звичайних обставин це полагоджує власник ікони в Митній Службі. Усі співпрацювали, обмінюючися інформаціями та документами. Ми знали, що в год. 16:00 все має бути готове і цю тему треба закрити. І справді були готові: оцінка, митний контроль, страхування у ході реалізації.

Нам привезли відповідну скриню з Музею перемиської землі. Кількість людей доброї волі була дуже велика. Всі вони мали бажання допомогти, ніхто не відповів: „*Вибачте, у мене немає часу, сьогодні субота*”. Ні одна особа. І це було прекрасно, ні від кого ми не почули: „*Прийдіть у понеділок*”. Усі були свідомі, що це виняткова ситуація, а ми мусимо зробити те, що для когось має дуже велике значення. Зрозуміння ситуації виявив кожен, до кого я зверталася. Оцінка Ікони, опис її стану, чи немає жодних ушкоджень, фотографії. Це було логістично і організаційно важке завдання.

У ході наших робіт я повідомляла п. Генерального реставратора історичних пам'яток про наші кроки, як виглядає ситуація на даний момент. Вона тішилася, проявляла заангажування у цій справі, можна було почути стурбованість у її голосі, чи не почує: „*Це неможливо, вам віддаємо справу*”.

Сьогодні, коли думаю про ці заходи, навряд чи те саме можна було б зробити у Варшаві? Я знала, хто працює на даному пості, мала номери телефонів. До п. Гражини Незгоди я подзвонила у

п'ятницю о год. 22:45, попросила, щоби прийшла на 9:00 год. зранку в суботу. І вона з'явилася, зробила все, що було потрібне. Заангажованість людей була велика. Без сумніву я була «мозком» операції. Усі нитки були в моїх руках. Ми мали одну мету. Нас підтримували священники, ми зустрічали багато зичливості, здружилися - це була прекрасна справа. Зав'язалися міжлюдські взаємини тому, що наші установи завжди дружили - ми знали, що можемо на себе розраховувати.

Чудовою особою виявився Посол Польщі Пйотр Новіна-Конопка. Він полагодив усі необхідні формальності у Ватикані: щоб машини з нашими номерами могли в'їхати на територію Ватикану, щоб наша делегація отримала перепустки, місце для нічлігу, харчування. Це все полагодив Посол і витрати оплатило Посольство. З Послом я була на телефонному і електронному зв'язку, звітувала про хід робіт. Треба пам'ятати, що відповідні заяви були потрібні з обох сторін.

Підкарпатське воєводство показало, що вміє добре працювати і є відповідальним. Коли приходить доручення з Варшави, ми робимо усе для добра держави. У ході наших робіт, після узгодження, ми запросили журналіста п. Марка Цинкара, який взяв інтерв'ю в Митрополита Номінанта. Ми потребували двох машин: в одній мав їхати експонат, у другій охорона. У суботу після 15:00 год. ми забезпечили Ікону «Милосердя Двері» кількома шарами фольги, поклали в скриню, прикрили шаром ізоляційного матеріалу, щоб Ікона не рухалася і запломбували скриню. Корони були покладені в окрему коробку і передані під опіку о. пароха Христофора Блажеєвського. Перед год. 16:00 Ікону в супроводі отців було взято з будинку Реставратора

історичних пам'яток підкарпатського воєводства і перевезено на площу Греко-католицької консисторії, де раніше охорона перевірила забезпечення території. У суботу о год. 16:00 я повідомила Генерального реставратора історичних пам'яток п. Магдалену Гавін, що завдання виконано. Вона була дуже задоволена і вдячна. Я повідомила також Посла Пйотра Новіна-Конопку.

Ми всі вийшли з офісу дуже втомлені, але найважливішим було те, що ми справилися. Це був найбільший виклик у моїй професійній роботі.

Мгр Аркадій Гіза - працівник Греко-католицької консисторії в Перемишлі

Для поїздки з Іконою сформовано делегацію, яка нараховувала 7 осіб. Ними, крім автора цих слів, були: о. Христофор Блажеєвський - ярославський парох і хранитель санктуарію Матері Божої «Милосердя Двері», о. Богдан Круба - бувший довголітній парох у Ярославі, а зараз організатор новоствореної варшавської парафії Блаженного Миколая Чарнецького, п. Дарій Борович - працівник Консисторії, п. Ярослав Орловський - директор Музею в Ярославі, а також двох працівників охорони - п. Томаш Коменда і п. Роберт Галік.

Отець митрат Богдан Степан - канцлер Греко-католицької консисторії в Перемишлі

Ця історія чудесна, як і сама ікона. Під час перебування о. Раньєро Канталамесса, проповідника Папського дому, який голосив реколекційні науки для греко-католицьких і римо-католицьких єпископів в Україні, він отримав копію Ікони «Милосердя Двері». Коли Святіший Отець дізнався від о. Раньєро про чудотворну ярославську ікону, зразу виявив бажання, щоб оригінальна греко-католицька Ікона «Милосердя Двері» з Ярослава була присутня в Римі на урочистому відкритті Року Божого Милосердя. У п'ятницю ієрархів Перемисько-Варшавської Архиепархії: Владику Івана Мартиняка і Владику Євгена Поповича попросили, щоб оригінал ікони був привезений найпізніше у понеділок до Риму. У суботу, завдяки дипломатів з Польщі і Ватикану зусиллям, а також працівників Греко-католицької митрополичої консисторії у Перемишлі і Реставратора архітектурних пам'яток підкарпатського воєводства, вдалося отримати всі формальні дозволи для вивезення з Польщі цінної Ікони з початку XVII століття. Ікона виїде з Перемишля до Ватикану в неділю 6 грудня о 5:00 год. ранку. Чому саме цією Іконою поцікавився Святіший Отець? Чому з Ярослава, греко-католицької святині? Отже ікону вважають чудотворною, про що свідчить її історія. Знаємо, що первісно ікона знаходилася у церкві Успіння Пресвятої Діви Марії в Ярославі. Імовірно, що ікона була написана перед 1640 р. і майже зразу стала чудотворною. Історичні джерела подають, що вже 1772 р. було на ній багато вотивних предметів, що підтверджувало її силу. 17 серпня 1747 р. ікона була перенесена до новозбудованої міської церкви

Преображення Господнього. Коли її завісили у новозбудованій церкві, тоді була закладена Книга чудес, у якій записували ласки отримані за посередництвом ікони. Слава ікони дійшла до Риму, де чергові Папи надавали їй привілеї відпустів (Климент XII, Климент XIV, Пій VI). Цей останній, 21 листопада 1779 р., надав папську буллу, в якій заявив, що вона є чудотворною і наділив вірних, які відвідують Ярославську святиню, повним відпустом. Старання про коронацію чудотворної ікони почалися у міжвоєнний період. Гарячим представником цієї ідеї був Блаженний Йосафат Коциловський (перемиський греко-католицький владика, якого святий Іван Павло II проголосив мучеником). На жаль, II Світова війна, депортації українців, делегалізація Греко-католицької церкви у Польщі, спричинили це, що ідея не мала успішного завершення. У 1993 р. клопотання почав владика Іван Мартиняк і довів до цього, що Папа Іван Павло II у 1996 р. прийняв рішення про коронацію ікони. Свята Літургія та коронація ікони відбулася 18 серпня 1996 р. на ярославській площі Ринок. Ця врочистість зібрала кілька тисяч вірних, велику кількість греко-католицьких і римо-католицьких єпископів.

І ось Папа Франциск висловив бажання, щоб Ікона «Милосердя Двері» засяла своїм чудовим світлом з Ватикану в день урочистого відкриття Ювілейного Року Божого Милосердя.*

5 грудня 2015 р.

**Інформація написана для преси*

Неділя

6 грудня 2015 р. Б.

Отець Христофор Блажеєвський - парох Собору Преображення Господнього і опікун місця почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі

Перед год. 6.00 приїхала автомашина, в якій була Ікона «Милосердя Двері», за нею їхали охоронці. Потім забрали ми п. Ярослава Орловського, а в Ряшеві о. Богдана Крубу. Хто з нас, Отців, має їхати вирішував Митрополит Номінант Євген Попович. Перед год. 12.00 подзвонили мені з Інтернетного телебачення Твоя TV з Ярослава, це було моє перше інтерв'ю. Опісля з телебачення TVN 24. Питали мене про відчуття, яка причина, що Ікона їде до Ватикану. Мені дзвонили сусіди, щоб повідомити, що різне телебачення ходить навколо церкви, шукають пароха.

Доїхали ми аж до Італії і там мали нічліг. Я трохи відпочив, хоча мені не спалося. Я переживав, щоб ми щасливо довели Ікону і всіх. Під час дороги зв'язався зі мною по телефону, як координатором, о. Кшиштоф Марціянович і Посол Польщі при Апостольській Столиці Пйотр Новіна-Конопка. Ми були також на постійному зв'язку з нашими Владиками.

Мгр Ярослав Орловський - директор Музею в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх

Мене забрали з Ярослава. Я сів у машину охоронців. У першій машині була Ікона «Милосердя Двері». Ми їхали за нею,

у постійній напрузі. Панове охоронці показали себе з найкращого боку, якісно знали свою роботу. Під час паркування автомашини вони діловито стерегли Ікону, ніколи не відходили від машини удвох. Під час ночівлі скриня з Іконою була у їхній кімнаті, а двері закривали на ключ. Ікона не лишалася без опіки ні на мить.

В голові кружляла думка, буду близько Папи. Тож працівники Ватикану мусили знати, що власника так цінного об'єкту, не можуть відокремити від нього на час його випозичення.

Мгр Аркадій Гіза - працівник Греко-католицької консисторії в Перемишлі

Нашу подорож почали ми 6 грудня 2015 р. о год. 5.00 ранку. Їхали двома автомашинами через Чехію, Австрію. Біля місцевості Удіне в Італії мали нічліг.

Понеділок

7 грудня 2015 р. Б.

Отець Христофор Блажеєвський - парох Собору Преображення Господнього і опікун місця почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі

Хвилювання появилось знову, при в'їзді до Риму була год. 15.00. Коли побачив я базиліку св. Петра, очі мені засвітилися, радість була превелика. На початку площі чекали нас о. Кшиштоф Марціянович, Посол Польщі Пйотр Новіна-Конопка і Посол України при Святому Престолі Тетяна Іжевська. Після привітання в'їхали ми на територію Ватикану. Всі необхідні перепустки були готові. Ми зупинилися біля ватиканського монетного двору. На нас вже чекали журналісти і телебачення TVP 1. Охорона відкрила нашу машину і внесла скриню з Іконою до приміщення Головного складу ватиканських пам'яток. Все це записувало телебачення. Скриню відкривав я і п. директор Ярослав Орловський. Ікону з пошаною, тривожно, поклали на приготований стіл. Спонтанно пролунала молитва, всі перехрестилися. Бачив я опромінені обличчя деяких людей. Наклав я корони, бо хотіли зробити фотографії, а потім я їх зняв. Важко мені було розпрощатись з Іконою «Милосердя Двері».

Я і п. директор Ярослав Орловський поїхали до Ватиканського Радіо, а всі інші на місце нашого проживання. Пан Посол запросив всіх нас на вечерю. Розказав про життя у Ватикані, а також розпитував про Ярослава. Пішли ми спати. Це четверта ніч... Та яке там спання! Дрімання і переживання. Вже ми отримали перепустки на завтрашню Святу Літургію. В год. 7.45 мали бути на площі св. Петра. Ми не взяли зі собою риз. Я

подзвонив о. Марюшу Дмитерко і він ще пізно вечером приніс нам ризи.

Мгр Ярослав Орловський - директор Музею в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх

В'їжджаючи до Риму ми знали, що нас чекає о. д-р Кшиштоф Марціянович - працівник Папської ради у справі розвитку нової евангелізації. Після короткого привітання на площі Св. Петра, о. Марціянович сів у першу машину, в якій була Ікона. Усі ворота відкривалися, навіть ці найбільш стережені. Ми миттєво доїхали під будинок ватиканського монетного двору. Нас привітав ряд редакторів, відеокамер. Перше інтерв'ю ми дали зразу після виходу з машини. Потім було перенесення Ікони під наглядом інж. Паоло Сегретті - працівника Губернаторату Держави Ватикан і о. Кшиштофа Марціяновича - працівника Папської ради у справі розвитку нової евангелізації, яка офіційно відповідала за організацію Ювілею Року Божого Милосердя, до Головного складу ватиканських пам'яток.

Після відкриття скрині з Іконою настала хвилина задуми і короткої молитви. Це була хвилина наповнена відчуттям свята і поваги. Опісля інж. Паоло Сегретті мусив порівняти стан ікони з тим, що було в описі документів, виданих Реставратором історичних пам'яток підкарпатського воєводства в Перемишлі. Ікону «Милосердя Двері» ми віддали в депозит. Дуже заангажованим у реалізацію прохання Святішого Отця був Посол Польщі при Апостольській Столиці, Пйотр Новіна-

Конопка. Він прийняв нас дуже сердечно, а бажаючи показати нам свою вдячність, запросив на врочисту вечерю.

Ми разом з о. Христофором Блажеєвським зразу поїхали до Ватиканського Радіо дати інтерв'ю, яке почув увесь світ. Нас питали звідки є Ікона, про порядок її перевезення до Риму і звісно, про відчуття, які супроводили наш приїзд. Звісно мені приходила до голови думка, що це все було можливе тільки тому, що Ікона це справді чудотворні «Двері Милосердя». Ми постійно ставили собі запитання: „*Чому ми?*”. Знали, що Папа ще в Аргентині молився перед копією нашої Ікони. Отець К. Марціянович, наш опікун під час побуту у Ватикані, сказав нам, що вже була готова ікона Милосердного Ісуса, однак Папа Франциск вирішив, що хоче мати на урочистому відкритті Року Божого Милосердя нашу Ікону «Милосердя Двері». Ми були горді і щасливі. Забули ранішню напругу і втому.

Мгр Аркадій Гіза - працівник Греко-католицької консисторії в Перемишлі

Ранком 7 грудня 2015 р. наш конвой вирушив до Риму. О год. 15.00 прибули ми на площу св. Петра, де вичікували нас Посли Польщі при Ватикані Пйотр Новіна-Конопка, України Тетяна Іжевська та представник Апостольської Столиці о. прелат Кшиштоф Марціянович. В супроводі дипломатів в'їхали ми на територію Ватикану та передали Ікону працівникам Ватиканського музею.

Отець прелат К. Марціянович завіз нас на місце нашого проживання у готель поруч території Ватикану. На год. 19.00 того ж дня Посол Пйотр Новіна-Конопка запросив нас на врочисту вечерю. Цей вечір ми провели дуже приємно.

Вівторок

8 грудня 2015 р. Б.

Отець Христофор Блажеєвський - парох Собору Преображення Господнього і опікун місця почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі

Після год. 7.00 ми зустрілись з о. Кшиштофом Марціяновичем, він показав місця для панів: Ярослава Орловського, Аркадія Гізи, Дарія Боровича, Войцеха Коменди і Роберта Паліка. По правому боці від престолу, в секторі для дипломатичного корпусу. Площа майже вся була заповнена людьми. Дивимось, наша Ікона вже є. Мене і о. Богдана Крубу запровадили до Ікони «Милосердя Двері». Я поклав корону Ісусові, а о. Богдан Богородиці. Всі робили фотографії.

Коли, ті, що відповідали за порядок, побачили нас з нагрудними хрестами, подумали, що ми єпископи і казали нам іти до середини базиліки, щоб одягнутися в ризи. Там зустрів нас о. Кшиштоф Марціянович і спитав: „Як ми сюди увійшли?“. Разом перейшли ми до зали Павла VI. Зустріли священників з України, студентів, ректора Семінарії зі Словаччини. Я придивлявся, різні нації: європейці, африканці. Всі з'їхались на урочисте відкриття Року Божого Милосердя. Робили ми спільні фотографії. Опісля разом з усіма священниками перейшли на площу св. Петра. Пролунав чудовий спів ватиканського хору італійською мовою. Красу мелодії пісні „Misericordia” (Милосердя), хоча нічого я не розумів пам'ятаю і досі. Почалася Св. Літургія за участю Святішого Отця Франциска. Будучи присутнім на Св. Літургії на площі св. Петра у Ватикані пережив велику духовну радість, відчув любов Божу Милосердного Господа.

Після урочистостей зняли ми корони з Ікони «Милосердя Двері» та пішли на обід. Отець Кшиштоф Марціянович сказав нам, що бажанням Папи є, щоб Ікона була ще на завтрашній Генеральній аудієнції. Під вечір коли ми гуляли вулицями Риму, ще раз згадували події останніх днів. Все почалося з подарунку Блаженнішого Святослава. Була це копія Ікони «Милосердя Двері» подарована офіційному проповідникові Папського дому о. Раньєро Канталамессі. Коли Папа Франциск побачив її, то попросив привести до Ватикану.

Мгр Ярослав Орловський - директор Музею в Ярославі Кам'яниця Орсеттіх

Зранку о. Кшиштоф Марціянович завів нас на площу Св. Петра. Ми були вражені, коли нам показали, де нам сісти. Ми сиділи разом з дипломатичним корпусом, дуже близько престолу. Були горді, що ми тут з нашою Іконою, що на такому винятковому Ювілеї можемо представляти Ярослав. Папа стояв увесь час обернений обличчям у бік Ікони «Милосердя Двері». Ікона стояла в букеті білих троянд. Відеокамери були на кожному кроці, нас бачив увесь світ.

Мгр Аркадій Гіза - працівник Греко-католицької консисторії в Перемишлі

Ранком прибули ми на площу св. Петра. Біля престолу побачили нашу Ікону «Милосердя Двері». Отці Христофор і Богдан поклали на Ікону папські корони, наділені у 1996 р. Папою Іваном Павлом II. Вони були запрошені до співслужіння у Св. Літургії. Нас, світських учасників, посадили біля престолу разом з дипломатичним корпусом. На завершення Св. Літургії спільно перейшли через відкриті Святі Двері базиліки св. Петра.

Після завершення урочистостей, вільний час ми використали на прогулянку по Риму.

Д-р Гражина Стояк - реставратор архітектурних пам'яток підкарпатського воєводства у Перемишлі

У вівторок 8 грудня 2015р. мя дивилася трансляцію урочистості відкриття Року Божого Милосердя у Ватикані. Коли побачила Ікону «Милосердя Двері» при головному престолі, відчула внутрішнє задоволення. Знаючи, що і я була причетна до цієї події. Я раділа, що весь світ може милуватися Іконою «Милосердя Двері» з Ярослава.

Для мене особисто Ікона «Милосердя Двері» стала опікункою мого життя.

Середа

9 грудня 2015 р. Б.

Отець Христофор Блажеєвський - парох Собору Преображення Господнього і опікун місця почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі

Прийшли ми на площу св. Петра. Нас чекав о. Кшиштоф Марціянович, щоб показати нам наші місця. Яким великим було наше здивування, що маємо сидіти зараз біля підвищення, як особливі гості Папи. Ми бачили, як привезли нашу Ікону, тоді ми знову поклали корони.

Папа Франциск спочатку проїхався папамобілем між секторами. Потім, коли був вже на підвищенні, підійшов до Ікони з білою трояндою і поклав її до Богородиці. Я робив тоді фотографії. У моїй голові майнула думка, як було б гарно коли б ця троянда поїхала з нами до Ярослава. Коли в час аудієнції священники перекладали папську катехезу на різні мови, Папа Франциск дуже уважно приглядався, постійно споглядав на Ікону «Милосердя Двері».

Після закінчення офіційної частини, підійшов до нас один зі священників і я запитав чи було б можливим взяти зі собою троянду, яку подарував Папа, коли будемо забирати Ікону. Він пішов до особистого секретаря Папи. Коли повернувся, сказав: „Добре, можете взяти”. Тоді попросили нас підійти до Святішого Отця, о. Богдан Круба подякував за виявлену нам честь, що саме ця Ікона була вибрана, як світовий символ Року Божого Милосердя. Я доповнив слово, а Папа Франциск сказав до нас: „Моліться за мене”. Був дуже усміхнений, розмолений.

Ікону просили ще не забирати, тоді ми пішли до базиліки, перейшли через Святі Двері, помолилися. Коли ми чекали перед

будинком ватиканського монетного двору, сказали нам, що був приготовлений до виставлення образ Милосердного Ісуса (св. Фаустини). З площі привезли нашу Ікону. Я дуже зрадів коли побачив троянду. Ми мали забрати Ікону, а о. Богдан Круба взяв троянду і ходив з нею, повторюючи слова: „*Маємо троянду, маємо троянду!*”. Ікону «Милосердя Двері» склали ми до цієї самої скрині, перенесли до машини. Від імені делегації, як парох Собору Преображення Господнього в Ярославі, висловив я вдячність о. Кшиштофові Марціяновичу за опіку і запевнив про молитву за нього перед Іконою «Милосердя Двері».

Була год. 15.00 коли ми виїхали з Ватикану в напрямку до Польщі. Вартим уваги є те, що в Перемишлі Ікона до подорожі з усіма необхідними документами була готова по год. 15.00, на територію Ватикану ми в'їхали по год. 15.00, виїхали також по год. 15.00. Це ж Година Милосердя, це Боже провидіння!

Мгр Ярослав Орловський - директор Музею Кам'яниця Орсеттіх в Ярославі

Ніхто не попередив нас, де маємо сидіти. Ми знали лише, що ідемо на Генеральну аудієнцію. Я взагалі не знав, як виглядає аудієнція і де відбувається. Виявилось, що на площі св. Петра. Нам показали крісла біля самого підвищення, на якому було підготовлене крісло Папи Франциска. Навіть кардинали сиділи набагато даліше. Звісно, як попереднього дня, так і сьогодні, на площі було багато людей.

Найбільш зворушливим був момент, коли Папа Франциск поклав білу троянду до Ікони «Милосердя Двері». Це був дуже вражаючий, прекрасний момент. Після завершення офіційної частини нас запросили, як третю групу, зустрітися зі Святішим Отцем. Нашу групу представив о. Богдан Круба. Ми втрьох: о. Богдан Круба, о. Христофор Блажеєвський і я, представляли Ярослав на весь світ. Це велика відповідальність. Ми привіталися, розмовляли. На згадку кожен з нас отримав прекрасну вервицю – це вражає.

Поки демонтували Ікону, ми мали можливість ще раз помолитися у базиліці св. Петра, подивитися архітектурні пам'ятки.

При пакуванні та передачі Ікони був присутній інж. Паоло Сегретті, о. Кшиштоф Марціянович і наша семиособова група. Із Ватикану в зворотну дорогу ми вирушили після 15:00 години.

Мгр Аркадій Гіза - працівник Греко-католицької консисторії в Перемишлі

9 грудня 2015 р. наша делегація взяла участь у Генеральній аудієнції з Папою на площі св. Петра. На початку зустрічі, Папа Франциск з білою трояндою в руках підійшов і поклав квітку до Ікони (цю троянду ми привезли з Іконою до Ярослава). Папа відбув з нами коротку розмову. Отець Богдан Круба привітав Папу і попросив для нас всіх благословення. Папа Франциск вітався з кожним з нас. Дякував за виконання його прохання й

просив про молитву за нього. Обіцяв також, що буде молитися за нас.

Після аудієнції, в супроводі нашого перекладача, ми мали змогу побачити Ватикан. Були в домі св. Марти, де нащодень проживає Папа Франциск. Бачили каплицю, в якій Він молиться, а також скромне устаткування його дому. Після обіду ми з Іконою «Милосердя Двері» вирушили додому.

Четвер

10 грудня 2015 р. Б.

***Отець Христофор Блажеєвський - парох Собору
Преображення Господнього і опікун місця
почитання Пресвятої Богородиці в Ярославі***

По год. 18.00 Ікона «Милосердя Двері» повернулася з Ватикану в Ярослав. Особи, які ми повідомили чекали нас, а звук дзвонів радісно залунав у честь Пресвятої Богородиці по цілому місті.

Коли ми відкрили скриню і показалася Ікона, всі ми перехрестилися. Опісля установили Ікону в престолі. Стояли перед Богородицею проказуючи особисту молитву. Довший час ніхто з нас не відходив. Я був щасливий, що Ікона повернулася на своє місце. Відчув легкість на душі.

***Мгр Ярослав Орловський - директор Музею в
Ярославі Кам'яниця Орсеттіх***

Дорога назад була зовсім спокійна. Ми були у піднесеному настрої і тому ця подорож навіть нас не втомила. У Катовицях, ми попрощалися з о. Богданом Крубою. Ввечері, коли вже доїжджали до Ярослава, я подзвонив п. Крестині Кеферлінг і попросив прийти до церкви. На місці, у присутності всіх нас, ми вийняли Ікону зі скрині і вмонтували в престіл. Спільно помолилися і подякували Матері Божій за всіляку допомогу і ласки, якими наділяла нас від початку цього задуму. Кожен з нас залишився на хвилину особистої молитви.

Після повернення додому я повідомив Реставратора історичних пам'яток п. Гражину Стояк, що ми щасливо повернулися назад та що Ікона у присутності п. Крестини Кеферлінг замонтована у престіл в Ярославській церкві, що все гаразд. Я почув коротке „Дякую”, а це важливо.

***Мгр Аркадій Гіза - працівник Греко-католицької
консисторії в Перемишлі***

До Ярослава ми прибули 10 грудня 2015 р. по год. 18.00 і розмістили Ікону на її постійне місце в церкві Преображення Господнього.

Документи

Про подію в мас-медіях

Пісні

Історія Ярославської

Чудотворної Ікони

«Милосердя Двері»

- ❖ XVII ст., 30-40 pp. – розписання Ікони Пресвятої Богородиці,
- ❖ XVII /XVIII ст. – почитання ікони в церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Ярославі,
- ❖ 1747р. – врочисте перенесення до новозбудованої церкви Преображення Господнього в Ярославі,
- ❖ 1747 – 1947 pp. – десятки тисяч паломників до Ярославської Богородиці,
- ❖ XVIII, II-га пол. – інформування Апостольського Престолу перемиськими Владиками про велике почитання Ярославської Богородиці,
- ❖ 08.03.1779 р. – I-ше брєве і надання Папою Пієм VI відпустів (7 і 8 вересня) тим, хто молиться перед Ярославською Іконою Пресвятої Богородиці,
- ❖ 21.11.1779 р. – визнання Ікони Пресвятої Богородиці «Милосердя Двері» - ЧУДОТВОРНОЮ». Надання чергового відпусту, у якому сказано, що «кожна Служба Божа за померлих, якого небуть дня відслужена, чи то єпархіальним священиком, чи монахом виєднює для цієї душі повний відпуст»,
- ❖ 1910-1912 pp. – перебудова церкви і наложення на ікону мідних риз оздоблених кабошонами,
- ❖ 1929 р. – святкування 150-ої річниці Апостольського брєве Папи Пія VI, посвячення нового престолу Пресвятої Богородиці,
- ❖ 1933 р. – проща з нагоди 1900-ліття Хресної Дороги Ісуса Христа під кличем Митрополита Андрея Шептицького «Українська молодь Христові»,
- ❖ 1937 р. – проща з нагоди 900-ліття проголошення Божої Матері Царицею Русі-України,
- ❖ 1938 р. – проща з нагоди 950-ліття Хрещення Русі-України,
- ❖ 1947 р. – вірні змушені покинути свою церкву та ікону,
- ❖ 1974 р. – розібрання вітваря, відання ікони до Реставраторської Майстерні Витворів Мистецтва в Ярославі,
- ❖ 1977 р. – передання ікони у власність Музею міста Ярослава, сьогодні Музей Кам'яниця Орсеттіх у Ярославі,
- ❖ 1993 р. – повернення Ікони «Милосердя Двері» до церкви Преображення Господнього в Ярославі (передання на зберігання),
- ❖ 1993 р. – заново початок клопотання Кир Іван Мартиняка про коронацію Чудотворної Ярославської Ікони «Милосердя Двері»,
- ❖ 18.08.1996 р. – коронація Чудотворної Ікони «Милосердя Двері» за участю Кардинала Сільвестріні і великої кількості прочан,
- ❖ 2000 р. – святкування Великого Ювілею з нагоди 2000-ти річчя від року народження Ісуса Христа,
- ❖ 2006 р. – 10-ти ліття коронації Чудотворної Ікони «Милосердя Двері»,
- ❖ 2008 р. – передання мідних риз оздоблених кабошонами до церкви в Ярославі,

- ❖ 18.08.2011 р. – 15-ліття коронації Чудотворної Ікони «Милосердя Двері» за участю Патріарха Святослава Шевчука,
- ❖ 8-9.12.2015р. – Чудотворна Ікона «Милосердя Двері» на бажання Папи Франциска у Ватикані на відкритті Року Божого Милосердя.
- ❖ 18-19.08.2016 р. – 20-ліття коронації Чудотворної Ікони «Милосердя Двері», Рік Божого Милосердя – Ювілейні святкування очолить Блаженніший Святослав Глава і Отець УГКЦ